

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

16 august 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Daguța Sergiu și Malanciuc Ion,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Mării Vladimir, în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2022, în cauza penală în privința inculpatului

Gavrilița Ion xxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.11.2021 – 05.04.2022;

Instanța de apel: 06.05.2022 – 15.11.2022;

Instanța de recurs: 24.01.2023 – 16.08.2023.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 05 aprilie 2022, Gavrilița Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(4) Cod penal, la 13 ani închisoare, în penitenciar de tip închis, cu executarea începând din 05.04.2022, cu includerea perioadei reținerii și arestării preventive de la 03.08.2021 până la 05.04.2022.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Cobzac Tudor, însă în privința lui hotărârile judecătorești nu se contestă.

S-a dispus încasarea, în beneficiul statului, de la inculpați, în mod solidar, a cheltuielilor judiciare în sumă de 22 057 lei. De la Gavrilița Ion s-a încasat în beneficiul lui Tolica Lucia prejudiciul moral în mărime de 100 000 lei, iar acțiunea civilă în partea încasării prejudiciul material a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, la 02 august 2021, în jurul orei 22:10, inculpatul Gavrilița Ion, aflându-se în xxxxxx, xxxxxx, pe stradă, în loc

public, în imediata apropiere de poarta de la intrare în curtea domiciliului său, acționând cu intenție directă, împreună și de comun acord cu Cobzac Tudor, locuitor al aceleiași localități, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările ce pot surveni și, în mod conștient, dorind survenirea acestora, fiind sub influența alcoolului, urmare a unui conflict cu Negară Ion, Gavrilița Ion, având un comportament batjocoritor și agresiv, din motive de răzbunare și personale, l-a îmbrâncit la sol pe Negară Ion, după care i-a aplicat acestuia, în mod repetat, mai multe lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea cutiei toracice și a capului, în timp ce ultimul stătea la sol în poziție culcată, iar ca urmare a agresiunii fizice, Negară Ion a fost preluat în stare gravă de către angajații Institutului de medicină urgentă a Spitalului raional Strășeni și internat în secția de reanimare, iar în rezultatul vătămarilor corporale cauzate, a doua zi, la ora 23:30, ultimul a decedat în instituția medicală.

În rezultatul acțiunilor violente, conform concluziilor fixate în raportul de expertiză judiciară medico-legală nr.202103C1177 din 08.09.2021, moartea lui Negară Ion a survenit din cauza hemoragiei intra-craniene și intra-cerebrale, ca urmare a traumei craniu-cerebrale închisă, cu echimoze, excoriații, plăgi contuze, hemoragie sclerotică globului ocular stâng, hemoragii în țesuturi pericraniene, hematom subdural, hemoragie subarahnidiană și intracerebrală; -fracturi costale bilaterale, cu hemoragii în țesuturi moi adiacente, cu lezarea pleurei parietale pe dreapta; hemoragii pe diafragmă. Toate leziunile corporale, au fost produse intra-vital, cu cca.1-2 zile până la deces, prin acțiune traumatică cu corp(uri) contondent sau la lovire de acesta(acestea), posibil în timpul și circumstanțele indicate, în comun, sunt în legătură cauzală cu survenirea morții, prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală gravă.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanță a reținut în drept, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.151 alin.(4) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, adică vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care au provocat decesul victimei.

3. Avocata Hedeș Daniela, în numele inculpatului, a declarat apel, solicitând casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat, iar acțiunea civilă să fie respinsă.

În motivarea apelului declarat, a menționat că instanța de fond, contrar principiului potrivit căruia sarcina probațiunii și a demonstrării circumstanțelor revine părții care le invocă, ignorând obligația de a reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitor la existența sau inexistența circumstanțelor importante pentru soluționarea justă a cazului, încălcând, totodată, prevederile potrivit cărora circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune, nu pot fi dovedite cu niciun fel de alte mijloace probante, a emis o sentință bazată doar pe afirmațiile acuzării și declarațiile incerte ale unor martori, fără a motiva prioritatea dată acestora față de declarațiile inculpatului.

Contrar prevederilor art.art.101 alin.(1), 389 alin.(1) Cod de procedură penală, afirmațiile și deducțiile procurorului nu sunt probe în baza cărora poate fi reținută săvârșirea infracțiunii incriminate, pentru care inculpatul a fost trimis în judecată.

Conform art.6 (2) CEDO, orice persoană acuzată de o infracțiune penală este prezumată nevinovată până când culpabilitatea ei este legal stabilită. CtEDO a declarat în cazul Barberă, Messegue și Jabardo v. Spania că principiul prezumției de nevinovăție: [...] obligă, *inter alia*, că îndeplinindu-și funcțiile sale, instanța de judecată de fond să nu pornească de la ideea preconcepută că persoana acuzată a comis acțiunea incriminată: obligația de a prezenta dovezi revine procuraturii și orice dubii sunt în favoarea acuzatului.

Prin urmare, este inutil și imposibil să-ți construiești apărarea împotriva unor afirmații nedovedite, inclusiv în fața declarațiilor procurorului care devine acuzator și martor în același timp. Însă, instanța de judecată nu poate reține vinovăția celui trimis în judecată pe baza celor expuse de către procuror.

Motivarea sentinței reprezintă transcrierea rechizitoriului și nu conține o apreciere personală și imparțială a instanței, fiind apreciate selectiv declarațiile convenabile pentru justificarea pedepsei aplicate inculpatului.

Prima instanță a acordat prioritate probelor acuzării și, în lipsa unui suport probatoriu, a constatat că, inculpatul a comis infracțiunea de comun acord cu Cobzac Tudor. Însă, din rechizitoriu și declarațiile martorilor, nu rezultă existența unei înțelegeri prealabile și intenții directe în săvârșirea infracțiunii, deoarece inculpatul nu era în conflict cu victima și nu avea niciun motiv să-i aplice lovituri, neavând motive de răzbunare.

De asemenea, inculpatul a declarat că și-a petrecut ziua împreună în Cobzac Tudor, mama, sora acestuia, iar în jurul orei 16:30 a plecat acasă să se culce, deoarece a consumat alcool și aproximativ în intervalul de timp 16:30 - 21:00 a dormit la el acasă. Pe la ora 21:00, l-a trezit sora sa Gavrilița Cristina și i-a cerut să iasă afară în ajutor, așa cum Negară Ion este bătut de către cineva. A ieșit în drum și a văzut că cineva stătea la pământ cu fața în jos, s-a apropiat și a întors persoana cu fața la el și l-a văzut pe Negară Ion bătut. Sora sa a chemat ambulanța, pe care au așteptat-o împreună și au ajutat să-l urce pe Negară Ion. A doua zi a aflat despre decesul acestuia.

Martorul ocular Gavrilița Cristina a dat declarații similare și, doar ca urmare a intervenției, prin mici intimidări, în instanța de judecată, aceasta răspundea în direcția necesară acuzării.

Apreciază sentința instanței de fond ca fiind neîntemeiată și ilegală, la baza căreia au fost puse doar bănuieli, în lipsa unui suport probant, iar încălcarea gravă a prevederilor legale și admiterea erorilor grave de fapt au dus la examinarea eronată a cauzei.

Consideră că a fost afectată obiectivitatea analizei declarațiilor puse la baza condamnării inculpatului, or, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe declarații contradictorii. Iar, declarațiile contradictorii și necoerente ale martorului Bîtcă Ludmila ridică multe semne de întrebare vizavi de conștientizarea celor declarate în general. Menționează că, în cazul în care există dubii rezonabile în probarea învinuirii înaintate inculpatului, care nu pot fi înlăturate, condamnarea nu poate fi bazată pe presupuneri, deoarece procesul penal este guvernat de principiul prezumției de nevinovăție.

Deoarece probele cercetate în cadrul examinării în fond nu confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, se impune achitarea acestuia pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Mai mult, nefiind stabilite cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, s-a ajuns la concluzia incorectă privind condamnarea inculpatului, deoarece probele administrate nu dovedesc săvârșirea de către acesta a infracțiunii de comun acord cu Cobzac Tudor.

Concluziile din raportul de expertiză judiciară medico-legală nr.20210500241 din 15.09.2021 că pe corpul victimei decedate au fost depistate particule de sânge ce aparțin lui Gavrilița Ion nu semnaleză faptul că acesta i-ar fi aplicat lovituri. Faptul că inculpatul a avut o anumită interacțiune cu corpul victimei decedate rezultă din declarațiile însăși ale inculpatului și ale martorului ocular Gavrilița Cristina, care a confirmat că acesta s-a apropiat de victima care era la pământ, cu fața în jos și a întors corpul acestuia să vadă cine este, împrejurări în care particulele de sânge de pe un corp s-au transpus pe celălalt corp.

Pe lângă aceasta, acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate este ilegală, fiind depusă după încheierea cercetării judecătorești, iar instanța de fond, mimând respectarea procedurii penale, a reluat nejustificat cercetarea judecătorească, deoarece în cadrul examinării cauzei în fond succesorului părții vătămate i-au fost explicate drepturile și obligațiile sale procesuale, inclusiv dreptul de a înainta acțiune civilă. Astfel, printr-o apreciere subiectivă a instanței de fond, a fost admisă o acțiune civilă care nu-i poate fi atribuită inculpatului.

De altfel, la faza de urmărire penală, succesorul părții vătămate nu a fost recunoscut ca parte civilă, iar prin acțiunea civilă depusă, nu a solicitat atribuirea unei asemenea calități procesuale și examinarea acțiunii civile concomitent cu cauza penală aflată pe rol. Deci, instanța de fond s-a expus în privința aditerii acțiunii civile depusă cu încălcarea normelor de procedură.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2022, a fost respins apelul declarat, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a conchis că prima instanță a adoptat o soluție corectă de condamnare a inculpatului, nefiind comise careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate. Prima instanță justificat și-a motivat soluția în baza probelor administrate legal și cercetate cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, apreciate potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului și prezența în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii prevăzute la art.151 alin.(4) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a considerat dovedită pe deplin, în afara dubiilor rezonabile, vina inculpatului, prin: *declarațiile succesorului părții vătămate Tolica Lucia și ale martorilor Negară Fiodor, Postolachi Tudor, Șuşcenco Vladimir, Covaliciuc Svetlana, Bîtcă Ludmila, Gavrilița Cristina date în ședința de judecată în prima instanță și verificate prin citire în instanța de apel; procesul-verbal din 03.08.2021, prin care a fost efectuată cercetarea locului unde s-a comis fapta; procesul-verbal din 03.08.2021, prin care a fost efectuată cercetarea suplimentară a locului unde s-a comis fapta; procesul-verbal din 03.08.2021, cu tabelul foto anexă, prin care au fost verificate declarațiile martorului Gavrilița Cristina; procesul-verbal din 04.08.2021, prin care au fost ridicate de la Gavrilița Ion probe de mostre biologice pentru cercetarea comparativă; procesele-verbale*

din 30.09.2021, cu tabelul foto anexă prin care au fost examinate obiectele și articolele vestimentare; procesele-verbale din 29.09.2021, prin care a fost efectuată confruntarea dintre martorul Gavrilița Cristina și învinuții Cobzac Tudor și Gavrilița Ion; raportul de expertiză judiciară medico-legală nr.202103C1177 din 08.09.2021, prin care s-a constatat că 1. Moartea lui Negară Ion a survenit pe 13.08.2021, ora 23:30, în rezultatul hemoragiei intra-craniene și intra-cerebrale, ca urmare a traumei craniu-cerebrale închise, ce se confirmă prin datele necropsiei și adeverit histologic. 2, 3, 4, 5, 8. La examinarea medico-legală a cadavrului s-a depistat: - traumă cranio-cerebrală închisă, cu echimoze, excoriații, plăgi contuze, hemoragie scleroticei globului ocular stâng, hemoragii în țesuturi pericraniene, hematom subdural, hemoragie subarahnidiană și intra-cerebrală; - fracturi costale bilateral (din dreapta: complete, directe - 2, 3, 4 pe linia mediu-claviculară; incomplete, indirecte 5, 6, 7 pe linia mediu-claviculară, 8 pe linia axilară anterioară; din stânga: completă, directă - 9 pe linia axilară anterioară; incomplete, indirecte 2, 3, 4 pe linia mediu-claviculară), cu hemoragii în țesuturi moi adiacente, cu lezarea pleurei parietale pe dreapta; hemoragii pe diafragmă. Toate leziunile corporale au fost produse intra-vital, cu cca. 1-2 zile până la deces, prin acțiune traumatică cu corp(uri) contondent(e) sau la lovire de acesta(acestea), posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță, în comun, sunt în legătură cauzală cu survenirea morții, prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală gravă. 7. Reieșind din motivul că leziunile corporale au fost produse într-o perioadă scurtă de timp, una față de cealaltă, consecutivitatea producerii leziunilor nu poate fi stabilită. 9. Luând în considerare localizarea anatomică a leziunilor corporale, cel mai probabil Negară I. a fost orientat cu suprafața anterioară față de agresor; raportul de expertiză judiciară psihiatrică nr.202135A0497 din 18.08.2021 în privința lui Gavrilița Ion; raportul de expertiză judiciară medico-legală biologică nr.20210500241, din 15.09.2021, conform căruia sângele lui Negară Ion se refera la grupa Abeta /A(IT) cu antigenul asociat „H”. Sângele lui Cobzac Tudor se referă la grupa 4B./AB(IV). Sângele lui Gavrilița Ion se referă la grupa sanguina alfa, beta 70(1). 23 1. Sângele uman în fragmente din smocul de iarbă uscată (m/ob.l) și din petele examinate de pe pantaloni (m/ob,5,7) ridicate din fața porții a domiciliului lui Gavrilița Ion a provenit de la persoană persoane cu grupa sanguina Abeta A(II) cu antigenul asociat „H”, cum ar fi în cazul dat Negară Ion. Însă, în caz dacă Gavrilița Ion, la momentul infracțiunii, a avut careva leziuni corporale cu scurgerea externă a sângelui, atunci nu se exclude adaos de sânge în acestea sau în unele pete și de la el însuși. Provenirea acestui sânge de la Cobzac Tudor se exclude.

Instanța de apel, examinând probele administrate, inclusiv prin prisma prevederilor art.95 Cod de procedură penală, din punct de vedere al admisibilității lor, contrar opiniei apărării, le apreciază ca fiind pertinente concludente și utile, nefiind stabilite încălcări esențiale ce ar determina neadmiterea lor și care dovedesc indubitabil vina inculpatului în comiterea vătămării intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață, săvârșită de două persoane care a provocat decesul victimei, acțiunile lui just fiind calificate în temeiul art.151 alin.(4) Cod penal.

Totodată, fiind apreciate circumstanțele cauzei în raport cu elementele constitutive ale componenței de infracțiune incriminate inculpatului, se atestă prezența legăturii cauzale

dintre acțiunile acestuia și urmările prejudiciabile, manifestate prin vătămarea intenționată gravă a sănătății și integrității corporale a părții vătămate Negară Ion, care a provocat decesul victimei, împrejurare confirmată inclusiv prin rapoartele de expertiză medico-legale, în coroborare cu declarațiile martorilor oculari ai evenimentelor, Gavrilița Cristina și Bîtcă Ludmila, care au relatat modul de aplicare a loviturilor cauzate victimei de către inculpații Cobzac Tudor și Gavrilița Ion.

Martorii Gavrilița Cristina și Bîtcă Ludmila au confirmat că inculpații Cobzac Tudor și Gavrilița Ion i-au aplicat lovituri lui Negară Ion, cu picioarele în regiunea capului, iar decesul ultimului a survenit în rezultatul loviturilor cu un obiect dur contondent și se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață, fiind în legătură directă cu survenirea decesului, astfel fiind exclusă cauzarea leziunilor în alte circumstanțe.

Prin urmare, a fost stabilită cu certitudine intenția, motivul și scopul comiterii infracțiunii, constatându-se legătura de cauzalitate între fapta prejudiciabilă și urmările social periculoase.

În același timp, argumentele apărării privind achitarea inculpatului, pe motiv că probele administrate nu dovedesc vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate, constituie în sine un dezacord cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar, fiind respinse și alegațiile că declarațiile martorului Bîtcă Ludmila ridică semne de întrebare vizavi de conștientizarea celor declarate în general, or, acestea nu au fost argumentate.

În raport cu afirmația că instanța urma a reține primordial declarațiile principalului martor ocular Gavrilița Cristina, instanța de apel a menționat că acestea urmează a fi apreciate în coroborare cu celelalte declarații ale martorilor și probe administrate.

La fel, este neîntemeiat argumentul apărării că concluziile raportului de expertiză judiciară medico-legală nr.20210500241 din 15.09.2021 potrivit căror pe corpul victimei decedate Negară Ion au fost depistat particule de sânge ce, conform analizei, i-ar aparține lui Gavrilița Ion, nu semnaleză faptul că acesta i-ar fi aplicat lovituri. Faptul că inculpatul a avut o anumită interacțiune cu corpul victimei decedate rezultă din declarațiile însăși ale inculpatului și ale martorului ocular Gavrilița Cristina, care a confirmat că acesta s-a apropiat de victima care era la pământ cu fața în jos și a întors corpul acestuia să vadă cine este, împrejurări în care particulele de sânge de pe un corp s-au transpus pe celălalt corp. Or, instanța de fond nu a reținut că această probă demonstrează aplicarea loviturilor de către Gavrilița Ion.

Instanța de apel consideră că concluziile primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită în cadrul procesului penal, iar faptele acestuia întrunesc elementele infracțiunii imputate.

4.2. La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel, reiterând prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de faptul că, inculpatul a comis cu intenție o infracțiune deosebit de gravă, prin participație, contra vieții și sănătății persoanei, care a provocat decesul persoanei și care se pedepsește cu închisoare de la 12 la 15 ani, că nu și-a recunoscut vina, se caracterizează pozitiv, anterior n-a fost judecat, nu se află la evidența medicului psihiatru și medicului narcolog, nu are persoane la întreținere, că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante, drept circumstanțe agravante fiind reținute săvârșirea

infrațiunii prin orice formă de participare și săvârșirea infrațiunii de către o persoană aflată în stare de ebrietate.

În continuare, reieșind din analiza complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, instanța de apel a considerat că în raport cu fapta comisă și urmările prejudiciabile ale faptei, corectarea și reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse cu închisoarea pe un termen de 13 ani, pedeapsa fiind una echitabilă și în măsură să ducă la atingerea scopului legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

4.3. Cu referire la acțiunea civilă, a fost stabilit că succesorul legal al victimei Tolica Lucia a fost recunoscută de către organul de urmărire penală în calitate de succesor legal și parte civilă, iar prin acțiunea înaintată a pretins compensarea prejudiciului moral în cuantum de 200 000 lei și prejudiciul material în mărime de 42 440 lei.

Instanța de fond întemeiat a considerat necesar admiterea acțiunii în partea prejudiciului moral cauzat, precum și admiterea în principiu în partea încasării prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului să se expună instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

Astfel, prima instanță just a conchis că, doar prin stabilirea pedepsei penale inculpaților, succesorul părții vătămate nu va fi satisfăcut și nu i se vor compensa suferințele suportate de către aceasta, iar în situația în care aceasta a suportat traume psihologice, care au afectat-o emoțional, inclusiv cu consecințe pentru viitor, este necesară încasarea din contul inculpaților a prejudiciului moral, în beneficiul succesului părții vătămate Tolica Lucia.

5. Avocatul Mării Vladimir, în numele inculpatului, invocând temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel și solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea recursului declarat, nefiind de acord cu concluzia instanței de apel, invocă faptul că în decizia instanței de apel nu se regăsește motivul și intenția acțiunilor incriminate inculpatului.

Astfel, eroare gravă de fapt o constituie admiterea în susținerea actului de învinuire a unor probe incerte, care nu coroborează în sensul acuzării și urmau a fi interpretate în favoarea inculpatului, și anume, declarațiile martorului Postolachi Tudor - că nu a văzut ca Gavrilița Ion să-l bată pe Negară Ion, ale martorului Gavrilița Cristina - că Gavrilița Ion nu l-a bătut pe Negară Ion, deoarece la momentul conflictului era în altă parte și s-a apropiat la fața locului mai târziu, ale martorilor Covalciuc Svetlana și Bîtcă Ludmila care consideră că Negară Ion a fost bătut de Cobzac Tudor din motive de gelozie.

Iar din raportul de expertiză judiciară medico-legală nr.202103C1177 din 08.09.2021 nu rezultă de către cine și de către câte persoane au fost aplicate loviturile, care sunt acțiunile fiecărui inculpat față de consecințele conflictului.

Totodată, în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infrațiunii, nefiind combătute declarațiile acestuia că... *și-a petrecut ziua împreună în Cobzac Tudor, mama, sora acestuia, consumând alcool, iar în jurul orei 16.30 a plecat acasă. La poartă l-a*

întâlnit pe Negară Ion, care era împreună cu Gavrilița Mihai și vecina Lilea serveau șampanie. S-a certat cu acesta din cauza unui telefon, iar când i-au căzut ochelarii a văzut că are un hematom la ochi, apoi s-au calmat. Aproximativ în intervalul de timp de 16:30 - 21:00 a dormit la el acasă. Pe la ora 21:00, l-a trezit sora sa Gavrilița Cristina și i-a cerut să iasă afară, deoarece Negară Ion era bătut în drum, plin de sânge și nu mișca. A ieșit în drum, în preajmă nu era nimeni, s-a apropiat și a întors să vadă cine e persoana, a încercat să-l ridice, însă acesta nu reacționează. Sora sa a chemat ambulanța. Până la incident, Cobzac Tudor nu i-a propus să-l bată pe Negară Ion și nu cunoaște cine l-a bătut pe acesta în acea seară. I-a aplicat lovituri lui Negară Ion în jurul orelor 16:00 – 17:00, ulterior nu l-a mai atins și nu poate spune cu cine s-a mai întâlnit acesta. Când s-a trezit, Negară Ion era la pământ, el a așteptat ambulanța și a ajutat să-l urce pe acesta.

Consideră că, învinuirea a fost bazată pe declarațiile contradictorii ale unor martori care au dat dovadă de incoerență în cele relatate, iar în cazul în care există dubii rezonabile în probarea înaintate, care nu pot fi înlăturate, condamnarea nu poate fi bazată pe presupuneri, procesul penal fiind guvernat de principiul prezumției nevinovăției. Prin urmare, probele administrate nu confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, acesta urmând a fi achitat pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de el.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursului declarat, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale, motivând prin faptul că instanța de apel corect a constatat vinovăția inculpatului.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Reieșind din conținutul recursului ordinar declarat, Colegiul penal reține că, titularul acestuia critică aduce critici modului de apreciere a probelor și sub aspectul vinovăției inculpatului, invocând temeiurile de casare stipulate la art.427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția adoptată și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Însă, verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției, a respectat

prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

Astfel, Colegiul penal ține să menționeze că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct.4.-4.3. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția și încadrarea juridică corectă a acțiunilor infracționale ale inculpatului, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, indicând argumentat și detaliat motivele pentru care a respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal.

Totodată, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, inclusiv în partea contestată de apărare în recursul declarat, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct.5. din prezenta decizie, sunt întemeiate și pe critica modului în care instanțele de fond au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Judecând apelul, instanța de apel verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune partea apărării, este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală și astfel, invocarea acestui temei în recursul ordinar, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, instanța de recurs, apreciază ca fiind declarative argumentele apărării precum că, *probele administrate nu confirmă vinovăția inculpatului, iar concluziile instanței de apel sunt bazate pe probe incerte, care nu coroborează între ele și că acesta nu a comis infracțiunea.* Or, reținând circumstanțele de fapt ale cauzei, instanța de apel și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, constatând că fapta de săvârșirea căreia a fost învinuit inculpatul a avut loc și că această faptă a fost săvârșită inclusiv de inculpatul Gavrilița Ion.

Colegiul penal atestă că, alegațiile apărării prin care susține că *învinuirea a fost bazată pe declarațiile contradictorii ale unor martori care au dat dovadă de incoerență în cele relatate sunt nefondate și contravin declarațiilor martorului Bîtcă Ludmila, că în timp ce se afla acasă, peste un timp a auzit gălăgie, din curiozitate, a urcat gard...a văzut cum Cobzac Tudor și Gavrilița Ion îl băteau pe Negură Ion cu o piatră...*, precum și declarațiilor martorului ocular Gavrilița Cristina, care și-a susținut declarațiile date în cadrul urmăririi penale, că *...ambii se aflau peste Negară Ion și loveau cu pumnii și picioarele în regiunea*

capului și a feței. Pe Cobzac l-a tras într-o parte, acesta nu îi permitea să intervină, o brusca și o lovea peste față, iar Gavrilița Ion îl lovea în continuare pe Negară Ion. În fața porții se afla doar Negară Ion care se afla la pământ, Cobzac Tudor și Gavrilița Ion care îl agresau pe Negară Ion... Astfel, din aceste declarații rezultă că leziunile corporale grave care au dus la decesul părții vătămate au fost cauzate prin acțiunile inculpaților Cobzac Tudor și Gavrilița Ion, aceste împrejurări fiind confirmate inclusiv prin concluziile raportului de expertiză judiciară medico-legală nr.202103C1177 din 08.09.2021.

Afirmațiile apărării că - nu au fost combătute declarațiile inculpatului din care, în esență, rezultă că nu a comis fapta și că a intervenit, ulterior, la solicitarea lui Gavrilița Cristina, pentru a-i acorda ajutor părții vătămate, nu și-au găsit confirmare, fiind o versiune înaintată de acesta cu scopul de a induce în eroare instanța de judecată, pe când probele prezentate de acuzare dovedesc pe deplin și fără ambiguități vinovăția acestuia, raționamentele aduse în sprijinul acestor afirmații având scopul de a evita răspunderea.

Argumentele precum că, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, temei prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, sunt lipsite de suport probatoriu, nefiind în stare să răstoarne hotărârile instanțelor de fond. Or, poziția instanței de recurs de a suplini din oficiu recursul recurentului prin constatări subiective constituie o derogare de la principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

În acest context, urmează a se menționa că, conform art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Totodată, se reține că motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct.4.-4.3.) din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Mai mult, analizând textul deciziei atacate în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanțele de fond s-au expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din hotărâri, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și-o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 al hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din concepția Curții Europene, art.6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kossier v. Franța, nr.38748/97 din 9 martie 1999).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori

de drept în raport cu motivele invocate de recurent, hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, iar fapta inculpatului întrunește elementele infracțiunii incriminate.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mării Vladimir, în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2022, în cauza penală în privința inculpatului *Gavrilița Ion xxxxxxxxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 23 august 2023.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Daguța Sergiu

Malanciuc Ion